

Leinosten sukulehti n:o 1/93

7.vuosikerta

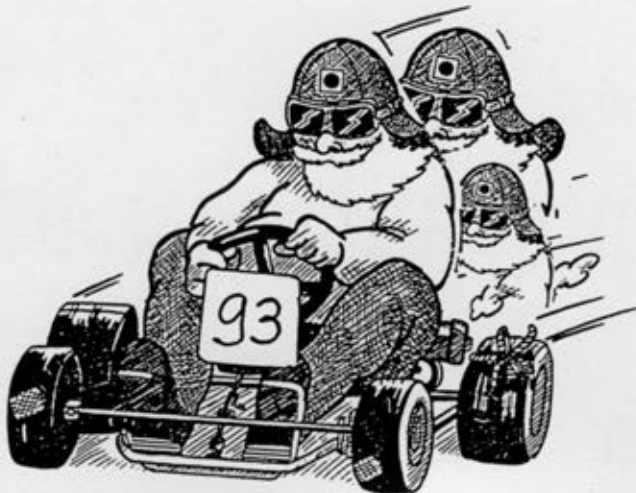
TÄSSÄ NUMEROSSA ON:

Yhteistyö on hyödyllistä.....	1
Sukututkimusseminaari sukukokouksen yhteydessä.....	2
Sukukokouspäivät.....	3
Kokouskutsu sukukokoukseen.....	4
Tuloslaskelma ja tase.....	5
Tase - erittelyt.....	6
Toimintakertomus (ehdotus).....	7
Jäsenmaksusuoritukset, talousarvioehdotus.....	9
Tilintarkastuskertomus.....	10
Kolmen sodan ylipäällikkö ja hänen päämajansa.....	11
Video sukututkimuksen tallentamisvälineenä.....	20
Suvun nuoret.....	21
Merkipäivät.....	22
Merkipäiväkuvat.....	23
Sukuseuran osotteita.....	24

* * * * *

KANSIKUVA:

Tauno Leinonen Muhokselta lähetti lehtemme käyttöön
Eero Kemilän ottaman Säräisniemen kirkon kuvan.
Kirkon rakentaminen ajoittuu vuosille 1779 - 81

YHTEISTYÖ ON HYÖDYLLISTÄ

Kotikyläni omakotiyhdistys kunnosti kyläläisten voimalla ja pääasiallisesti talkoilla vanhan aution talon asukas-toimintaa varten. Ensimmäisiä tapahtumia maalilta tuoksuvassa rakennuksessa oli sukututkimuskurssi. Osallistujia ilmoittautui kymmenkunta allekirjoittanut muitten mukana.

Geologirouva, joka kurssia johti, oli tutkinut omaa Hämeestä peräisin olevaa sukuaan jo parikymmentä vuotta ja oli hyvin perehtynyt aiheeseen ja oli valmistellut ohjelman, johon kuului myös eri tietolähteisiin perehtyminen ja valtionarkistossa käynti.

Kurssin yhteydessä selvisi, että arkistojen eri katselulaitteisiin, joilla pääsi tutustumaan mikrofilmeihin ja muitten lähteitten tietoihin saattoi olla pitkiä jonoja.

Kurssilaisten joukossa oli myös henkilöitä, jotka olivat aloittaneet sukunsa tutkimisen pyytämällä eri seurakunnilta tietoja esivanhemmistaan ja he olivat hämmästyneitä kun vastausten saanti saattoi kestää useita kuukausia.

Myös seurakunnissa olevien henkilöitten, jotka etsivät sukuharrastajalle tietoja, tuntipalkat olivat kohoamassa.

Tämä kaikki on seurausta siitä, että juurien hakeminen, oman sukunsa ja esivanhempiensa tutkiminen kiehtoo yhä useampia henkilöitä. Tämä antoisa ja mukaansa vievä harrastus on vahvassa nousussa. Sukuseuroja perustetaan lisää ja toiminta niissä on vilkasta. En tiedä; paljonko Leinosten sukuseurassa on suvun tutkimusta aktiivisesti harrastavia henkilöitä, mutta heidän määränsä tulee varmaan lisääntymään.

Yhdistyksellämme on hyvä perusta suvun eri haarojen tutkimuksia varten arkistonhoitajamme Tapio Leinosen säilytyksessä, mutta eikö meidän kannattaisi ennakoida tulevaisuutta ja pohtia keinoja, miten pääsisimme parempaan yhteistointintaan tällä alueella ja saisimme myös kerätyn yhteisen tiedon leviämään keskuuteemme paremmin.

Mehän voisimme vaikkapa perustaa harrastajapiirejä keskenämme ja antaa vaikka sukulehtemme välityksellä vinkkejä ja tietoja toisillemme. Jonkin tutkimuksen yhteydessä voisimme myös helposti laajentaa tutkimuspiiriä ja nivoa eri alueita yhteen ja siten auttaa toisiamme ajallisesti ja taloudellisesti. Ensi kesän sukututkimusseminaarissa Rokualla kannattaa ehkä tätä asiaa pohtia ja ryhtyä toimenpiteisiin.

Sukuseuramme täyttää kohta 10 vuotta ja olisi hienoa saada tehdyksi joku julkaisu suvustamme siihen mennessä.

Seppo Räisänen

SUKUTUTKIMUSSEMINAARI SUKUKOKOUKSEN YHTEYDESSÄ 7. 8. 1993

klo 11.00 - 13.30 Rokuan kuntokeskuksen tiloissa

Seminaaria johtaa Martti Häikiö

Ohjelmassa käsitellään mm. seuraavia aiheita;

1. Esitellään Leinosten eri sukuhaarojen sukututkimuksen tuloksia; Tatu Leinonen ja Martti Siira
2. Esitellään sukuseuran hallussa olevaa sukututkimusaineistoa Tapio Leinonen
3. Kerrotaan perinteisen ja tietokonepohjaisen sukututkimuksen työskentelymenetelmistä, kertojana Martti Häikiö

Seminaari on tarkoitettu sukututkimusta jo ennen tehneille että siitä kiinnostuneille vasta-alkajille.

Karttakuva avuksi
suunnatessamme
tämän kesän
sukukokouspaikka-
kunnalle

LEINOSEN SUKUSEURA RY:N SUKUKOKOUPÄIVÄT 7 - 8.8.1993

Rokuan kuntokeskuksessa Vaalassa

Ohjelmassa on lauantaina 7.8.1993

klo 11.00 - 13.30 Sukututkimusseminaari Kuntokeskuksen tiloissa
 " 14.30 - 17.00 linja-autoretki tutustumaan lähitienoisiin
 " 19.00 - iloinen illanvietto Kuntokeskuksessa

Sunnuntaina 8.8. 1993

klo 9.00 lähtö linja-autolla Säräisniemen kirkolle
 " 9.50 - 10.00 Kirkon esittely
 " 10.00 - 11.00 Jumalanpalvelus, saarna rovasti Tapio Leinonen
 Jumalanpalveluksen jälkeen tervehdyskäynti sankarihaudalla,
 paluu Kuntokeskukseen
 " 12.00 - 13.00 yhteinen lounas
 " 13.00 - 15.00 sukukokous ja -juhla, jonka jälkeen yhteiset lähtökahvit

HINNAT ja HUONEVARAUKSET:

Hinta 270.-/hlö/vrk, sisältää majoituksen 2-h huoneessa, (1-h lisämaksu on 130.-/vrk) kylpyläosaston käytön, aamiaisen, lounaan ja lähtökahvit.

Majoitukseen on varattu 60 henkilön kiintiö, josta kukin itse varaa huoneensa 9.7. 1993 mennessä merkillä "Leinosen sukuseura"

Suora numero myyntipalveluun on; 981 - 423 200

Lisäateriat ja maksut henkilöiltä, jotka eivät käytä majoitusta:
 lounas tai päivällinen 60.-/hlö, kahvi 20.-/hlö, sauna + uinti 40.-/aikuiset ja 20.-/lapset

Tämän hetken (kesäkuu-93) tietojen mukaan Rokualle pääsee lauantaisin bussilla suoraan oven eteen;

Kajaanista	klo 9.00	saapuu Rokualle	klo 10.40
Oulusta	" 12.15	- " - " -	" 13.35

Matka Oulusta n. 80 km, Kajaanista n. 110 km ja etelästä E 4:ltä n 80 km

Tervetuloa rentoutumaan ja tapaamaan sukulaisia!

K O K O U S K U T S U

LEINOSSEN SUKUSEURA RY:N VARSINAINEN SUKUKOKOUS PIDETÄÄN

8. 8. 1993 klo 13.00 ROKUAN KUNTOKESKUKSEN TILOISSA VAALASSA

Kokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

1. Kokouksen avaaminen
2. Kokouksen järjestäytyminen
valitaan kokouksen puheenjohtaja
- " - " - sihteeri
- " - kaksi pöytäkirjan tarkastajaa
- " - kaksi ääntenlaskijaa
3. Läsnäolijoiden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
4. Hyväksytään edellisen vuoden toimintakertomus
(ehdotus tässä lehdessä)
5. Hyväksytään edellisen vuoden tilit ja päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille
(tilitiedot tässä lehdessä)
6. Vahvistetaan hallituksen laatima alkaneen kalenterivuoden toimintasuunnitelma ja talousarvio
(talousarvio tässä lehdessä)
7. Valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle
8. Valitaan kaksi varsinaista tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa (olleet varsinaisina Yrjö Leinonen Kemistä ja Yrjö Leinonen Oulusta, varalla Paavo Leinonen ja Paavo Blomqvist)
9. Päätetään alkaneen vuoden jäsenmaksun suuruus
10. Muut mahdolliset asiat
11. Kokouksen päättäminen

Hallitus

T U L O S L A S K E L M A

ajalta 01.01.1992 - 31.12.1992

VARSINAINEN TOIMINTA

T u o t o t

Korkotuotot 3.077,47 + 3.077,47

K u l u t

Sukulehti 7.767,50

Palvelumaksut 2.478,70

Muut kulut 843,83 - 11.090,03

K u l u j ä ä m ä - 8.012,56

VARAINHANKINTA

T u o t o t

Jäsenmaksut 10.445,70

Lahjoitukset 310,- + 10.755,70

Omatoiminen tuottojäämä + 2.743,14

Tilikauden tulos - ylijäämä + 2.743,14
=====

T A S E 31.12.1992

VASTAAVAA

Rahoitusomaisuus

Rahat ja pankkisaamiset 35.876,02mk 35.876,02
=====

VASTATTAVAA

Vieras pääoma

Lyhytaikainen

Siirtovelat 3.030,70

Oma pääoma

Sukututkimusrahasto 5.000,-

Edell.tilik.ylijäämä 25.102,18

Tilikauden ylijäämä 2.743,14 32.845,32mk 35.876,02
=====

Haukiputaalla, maaliskuun 3 pnä 1993

Antero Leinonen
rahastonhoitaja

TASE-ERITTELYT 31.12.1992

VASTAAVAA

Rahoitusomaisus

Rahat ja pankkisaamiset

SYP sh-tili 232118-2343 3.980,62

SYP sh-tili 232138-822 704,-

SYP määräaik.tili 232124-19489 31.191,40

Rahoitusomaisuus yht. mk 35.876,02

Vastaavaa yhteensä mk 35.876,02
=====

VASTATTAVAA

Oma pääoma

Sidottu oma pääoma

Sukututkimusrahasto 5.000,- 5.000,-

Vapaa oma pääoma

Edell.tilikausien tulos + 25.102,18

Tilikauden tulos + 2.743,14 27.845,32

Oma pääoma yhteensä mk 32.845,32

Vastattavaa yhteensä mk 35.876,02
=====

YLEISTÄ

Toimivuonna sukuseura harjoitti sääntöjensä mukaista toimintaa selvittämällä lähinnä jäsenistönsä toimesta suvun vaiheita ja historiaa. Samalla vaalien suvun perinteitä ja edistäen yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsenistön keskuudessa. Tässä mielessä sukuseuran hallitus pyrki lisäämään ja monipuolistamaan sukukokouksen sisältöä ja ohjelmaa, perusti työryhmiä eri toiminnan haaroja varten ja pyrki elävöittämään ja laajentamaan yhdistyslehden sisältöä.

Varsinkin sukukokouksessa tuli paljon vireitä ehdotuksia tulevaa toimintaa silmälläpitäen.

HALLITUS JA TYÖRYHMÄT

Sukuseuran hallitukseen kuuluu sääntöjen mukaan 11 jäsentä.

Kertomusvuonna hallitukseen ovat kuuluneet; puheenjohtaja eli sukuseuran esimies Juuso Häikiö Kuopiosta, varapuheenjohtaja Tatu Leinonen Oulusta, muut jäsenet Pekka Honka Oulusta, Jorma Leinonen Paltamosta, Merja Kääriäinen Nurmijärveltä, Juhani Leinonen Espoosta, Tapio Leinonen Vieremältä, Tauno Leinonen Muhokselta, Martti Siira Oulusta, Ingrid Saaristö Perniöstä ja Eila Räisänen Espoosta.

Sihteerinä on ollut alkuvuoden ~~vuonna~~ Tapio Leinonen Kestilästä ja loppuvuoden osalla Eila Räisänen Espoosta. Rahastonhoitajana on Antero Leinonen Haukiputaalta. Varsinaisina tilintarkastajina ovat toimineet Yrjö Leinonen Oulusta ja Yrjö Leinonen Kemistä. Varatilintarkastajina ovat olleet Paavo Leinonen Oulusta ja Paavo Blomqvist Paltaniemeltä.

Hallitus on kokoontunut kaksi kertaa.

Hallitus nimesi kokouksessaan 9.8.1992 merkki- ja viiritoimikuntaan Oulusta Pekka Hongan, Martti Siiran ja Tatu Leinosen (pj). toimikunta on työnsä tuloksena esittänyt ehdotuksensa hallitukselle ja tulos julkaistaan jäsenistölle lehdessä 1/93

Arkistonhoitajaksi on nimetty Tapio Leinonen Kestilästä.

Matrikkeli-toimikuntaan nimettiin Merja Kääriäinen, Tapio Leinonen, Martti Siira, Martti Häikiö ja arkistonhoitaja Tapio Leinonen.

Seuraavaa sukukokousta valmistelemaan työryhmään valittiin Täuno Leinonen, Jorma Leinonen, Tatu Leinonen ja Tapio Leinonen. Seuraava sukukokous päätettiin pitää 7 -8.8.1993 Rokuan kuntokeskuksen alueella Rokuassa.

SUKULEHTI

Sukulehteä on kertomusvuoden aikana toimitettu kaksi numeroa. Lehtityöryhmään kuuluvat Juhani Leinonen sekä Seppo ja Eila Räisänen. Lehtityöryhmä on pitänyt kaksi kokousta joihin on myöskin puheenjohtaja Juuso Häikiö ottanut osaa. Lehdessä on julkaistu sukukokousmateriaalia, artikkeleita, juttuja ja muuta aineistoa jolla on uskottu olevan kiinnostusta seuran jäsenten keskuudessa.

SUKUKOKOUS

Sukukokous pidettiin 8 - 9.8.1992 Ylihärmän kuntokeskuksen tiloissa Ylihärmässä. Läsnä oli runsaat 100 henkilöä. Suvun esimiehen Juuso Häikiön johdolla seuran hallitus kävi laskemassa kukkatervehdyksensä Artturi Leinosen muistomerkillä.

Lauantaina retkeiltiin Ylihärmässä ja lähialueilla oppainamme Risto Knaapi ja Väinö Kaustinen. Heidän opastuksellaan saimme tietoa siitä miten Pohjanmaalla on asuttu ennen ja miten siellä eletään tänä päivänä. Sunnuntaina osallistuimme jumalanpalvelukseen Ylihärmän kirkossa. Iltapäivällä saimme olla mukana Artturi Leinosen Seuran järjestämässä juhlassa.

Sukukokouksen jälkeen nautitut yhteiset kahvit päättivät kokous- ja juhlatapahtumat.

JÄSENISTÖ JA TALOUS

Kertomusvuoden aikana seuraan liittyi 12 uutta jäsentä.

Jäsenmäärän kehitys

JÄSENMÄÄRÄ	12/90	12/91	12/92	Muutos 91-92
Ainaisjäsenet	101	105	109	+ 4
Vuosijäs./aik.	334	346	359	+ 13
Nuorisojäsenet	40	38	33	- 5
Jäsenmäärä yht.	475	489	501	+ 12

JÄSENMAKSUSUORITUKSET V. 1992

Vuosijäsenet

- jäsenmaksun maksaneet	281
- jäsenmaksu maksamatta	73

JÄSENISTÖSTÄ POISTUNEET

Kuolleet:

- Häikiö Olga	15.12.91
- Leinonen Esko	07.08.91

Sukuseuralla ei ole ollut henkilökuntaa.

Palkkoja ei ole maksettu sukuseuran esimiehelle eikä hallituksen jäsenille.

Hallitus ehdottaa, että tilikauden ylijäämä 2,743,14 markkaa siirretään ylijäämätilille.

TALOUSARVIO VUODELLE 1993

VARSINAINEN TOIMINTA

T u o t o t

Korkotuotot

+ 2.500,-

K u l u t

Sukulehti

10.000,-

Jäsenrek.palvelu

3.000,-

Muut kulut

3.000,-

- 16.000,-

- 13.500,-

VARAINHANKINTA

T u o t o t

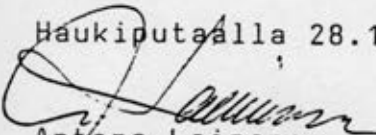
Jäsenmaksut

+ 13.500,-

Omatoiminen tuottojäämä

+ 0,0

Häikiöputaalla 28.12.1992

Antero Leinonen

rahastonhoitaja

T I L I N T A R K A S T U S K E R T O M U S

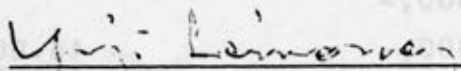
Olemme tarkastaneet Leinosen Sukuseura r.y:n tilinpäätöksen ja kirjanpidon sekä hallinnon tilivuodelta 1992 hyvän tilintarkastustavan edellyttämässä laajuudessa.

Tuloslaskelma ja tase on laadittu voimassa olevien säännösten mukaisesti.

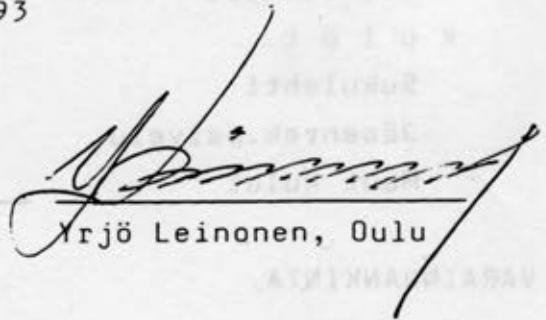
Puollamme, että

tuloslaskelma ja tase vahvistetaan ja vastuuvollisille myönnetään vastuuvapaus, sekä yhdyimme hallituksen esitykseen tilivuoden ylijäämän kirjaamisesta.

Oulussa, 14 pnä toukokuuta 1993

Yrjö Leinonen, Kemi

Yrjö Leinonen, Oulu

Juhani Leinonen

KOLMEN SODAN YLIPÄÄLLIKKÖ JA HÄNEN PÄÄMAJANSA.

MANNERHEIM MALLA JA ANTTI LEINOSEN KODISSA TALVISODAN AIKANA.

Vuoden 1992 aikana on Suomessa järjestetty useita seminaareja ja muita tilaisuuksia, joissa on tarkasteltu eri näkökulmista C. G. Mannerheimin elämäntyötä. Tämä johtuu siitä, että 4.6. 1992 tuli kuluneeksi Mannerheimin syntymästä 125 vuotta. Toinen syy Mannerheim- keskustelun rikkauteen on varmaan ollut se, että 6.12.1992 tuli kuluneeksi 75 vuotta Suomen itsenäiseksi valtioksi julistautumisesta. Onhan Mannerheim kolmen sodan ylipäällikkönä ja jatkosodan jälkeen maamme presidenttinä vaikuttanut aivan ratkaisevalla tavalla itenäisytemme saavuttamiseen että sen säilyttämiseen.

Koska koulukaupunkini Mikkeli ja kotikyläni Otava liittyvät varsin lähisesti Mannerheimin toimintaan sotiemme ylipäällikkönä, on tämä aihe vuosien mittaan tullut minulle henkilökohtaisesti yhä tärkeämmäksi ja mielenkiintoisemmaksi. Haluan tämän kirjoituksen välityksellä antaa sukulehtemme lukijoille lyhyen yleiskuvan sotiemme Päämajan sijaintipaikkunnista sekä kertoa hieman yksityiskohtaisemmin siitä kuinka talvisodan Mannerheim liittyy kotikylääni Otavaan ja aivan erikoisesti Otavan Kansanopistoon, jonka johtajana vuosina 1925 - 1958 toimi isäni teologianlisensiaatti, filosofiannais-teri Antti Leinonen.

Otavan Kansanopiston pihaan pystytetyn muistomerkin messinkilaatta.

Suomen Senaatti nimitti 15.1.1918 Venäjän armeijasta kenraaliluutnanttina eläkkeelle siirtyneen ja kotimaahansa palanneen Mannerheimin Sotilaskomitean puheenjohtajaksi. Mannerheim matkusti kauppias Gustaf Malmborg nimisenä henkilönä 18.1.1918 junalla Helsingistä Vaasaan perustamaan odoteltavissa olevien sotatoimien esikuntaa. Senaatti julkisti 26.1.1918 suojeluskunnat maamme lailliseksi armeijaksi ja nimitti Mannerheimin sen ylipäälliköksi.

Mannerheim matkusti seuraavana päivänä 27.1.1918 hevoskyydillä Vaasasta Ylihärmään ja perusti kauppias E. Viitalan ahtaaseen konttorikamariin itselleen komentopaikan. Vapaussota alkoi tammisunnuntaina 28.1.1918. Ylipäällikkö antoi Pohjanmaalle kootuille joukoilleen ensimmäiset toimintakäskyt tästä komentopaikastaan. Vapaussodan ensimmäinen päämaja oli siis Ylihärmässä.

Ne sukuseuramme jäsenet, jotka osallistuivat viime kesänä Ylihärmässä pidettyyn sukukokoukseen muistanevat edelleen pystyssä olevan kauppias Viitalan talon, johon liittyyvästä historiasta mainio oppaamme kunnallisneuvos Väinö Kaustinen kertoi kokousohjelmaan kuuluvan kotiseutukierroksen aikana.

Mannerheim ja päämaja siirtyivät 9.2.1918 Vaasasta Seinäjoelle, missä Päämaja sijoitettiin ns esikuntajunaan.

Tampereen valtauksen jälkeen ja vapaussodan taistelujen siirryttyä Etelä- ja Kaakkois-Suomeen, päätti Mannerheim siirtyä esikuntineen Mikkeliin. Siirto toimeenpantiin 11.4.1918. Mannerheim ja esikunta majoittui vanhaan arvokkaaseen hotelli Seurahuoneeseen aivan rautatieaseman lähetyville. Mikkelissä toimi myös vapaussodan Savon armeijan esikunta, joka oli sijoitettu kaupungintaloon. Mannerheimin Päämaja toimi Mikkelissä vapaussodan päättymiseen 16.5.1918 saakka. Seurahuoneen ohi rautatien suuntaisena kulkeva Rantakatu muutettiin heti vapaussodan jälkeen Mannerheimintieksi. Todettakoon, että Helsinki sai Mannerheimintiensä vasta vuonna 1942. muistan vielä koulupoikavuosiltani Seurahuoneen ulkoseinään kiinnitetyn kuparilaatan, jossa oli teksti: " Suomen Vapaussodan ylipäällikön C.G. Mannerheimin Päämaja toimi tässä 11.4. - 16.5.1918.

Ennen talvisodan päämajaan liittyvien asioiden käsittelyä haluan palauttaa mieliin muutamia ennen talvisodan alkamista tehtyjä tärkeitä päätöksiä sekä Mannerheimia koskevia nimityksiä.

Tasavallan presidentti nimitti 20.3.1931 Mannerheimin puolustusneuvoston puheenjohtajaksi ja 17.10.1939 puolustusvoimain komentajaksi. Suomen hallitusmuodon mukaan tasavallan presidentti ei voinut rauhan aikana luovuttaa hänelle kuuluvaa puolustusvoimain ylipäällikkyyttä kenellekään. Talvisodan puhjettua 30.11.1939 tasavallan presidentti julisti maan sotatilaan ja luovutti hallitusmuodon säädösten mukaisesti ylipäällikkyyden Mannerheimille.

Talvisodan Päämaja oli perustettu jo YH:n (ylimääräisten harjoitusten) aikana puolustusministeriön käskyllä 11.10.1939. Samalla annettiin määräykset ylipäällikön tulevan esikunnan (Päämajan) työjärjestyksestä sekä päätettiin siitä, minne Päämaja mahdollisen sodan syttyessä sijoitetaan. Sijoituspaikaksi valittiin Mikkelin kaupunki lähiympäristöineen. " Talvisodan historia " -teoksen IV osan mukaan Päämajan sodanajan sijoituspaikan valintaan oli vaikuttaneet mm se, että siellä oli parhaat yhteysmahdollisuudet eri rintamanosilla toimiviin joukoihin sekä kuvitelmat siitä, ettei kaupunki pienuutensa johdosta ilmeisesti joutuisi voimakkaiden ilmahyökkäysten kohteeksi. Mahdollisesti sekin vaikutti ratkaisuun, että Mannerheim oli jo vapausodan aikana ollut esikuntineen Mikkelissä.

YH:n aikana ryhdyttiin kehittämään valmiutta Päämajan tuloa varten Mikkelin seudulle. Kouluihin ja muihin laitoksiin, jotka oli suunniteltu tulevan Päämajan käyttöön, asennettiin puhelinkeskuksia ja rakennettiin puhelinyhteydet valmiiksi esikuntien käyttöön suunniteltuihin huoneisiin. Muistan hyvin, kun näitä töitä tehtiin myös lapsuusmaisemissani Otavan kansanopiston tiloissa.

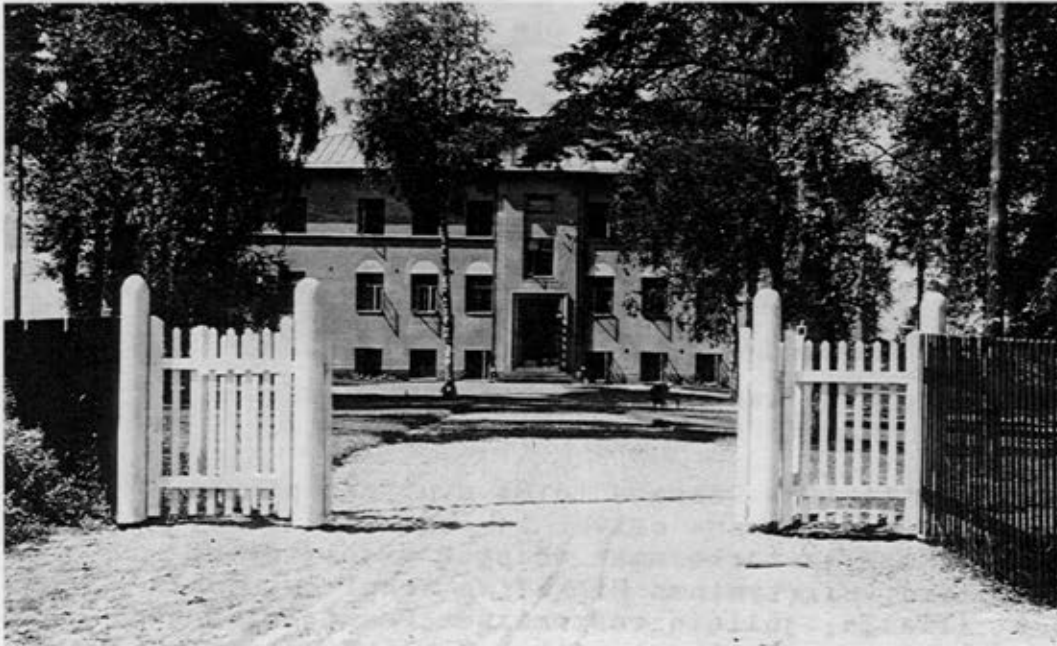
Otavan Kansanopiston lähes 100 vuotta vanha päärakennus, joka on maamme suurimpia puurakennuksia.

Sodan sytyttyä 30.11.1939 Päämaja toimi muutaman päivän Helsingissä. Sijoituspaikkana olivat lähinnä keskustan hotellit. Mannerheim ja tärkeimmät osastot sijoittuivat Hotelli Helsinkiin. Siirtyminen Mikkelisiin alkoi kuitenkin jo 2.12.1939 illalla, jolloin ensimmäiset Päämajan osastot siirtyivät autoilla, ennakoita laaditun siirtosuunnitelman mukaisesti Mikkelisiin ja sen ympäristöön. Päämajan ryhmittymiseen Mikkelissä en aijo puuttua sen yksityiskohtaisemmin. Toteaisin vain, että kaupungin keskustassa sijaitsevan Keskuskansakoulun tiloihin sijoittuivat kaikki Päämajan tärkeimmät osastot. Mannerheim majoittui jälleen Seurahuoneelle samaan paikkaan, josta hän oli noin kaksikymmentä vuotta aikaisemmin johtanut maamme vapaussotaa. Hotellihuone n:o 7 tuli Mannerheimin käyttöön ja siellä vallitsi sotilaallinen järjestys. Huoneen lämpötila sai olla korkeintaan + 16 astetta. Huoneessa leijui hienoinen hiusveden tuoksu sekoituneena "Havanna" sikaarin miehekkääseen tuoksuun. Sängyn alla oli sittemmin museoitu Mannerheimin saapasrenki. Tässä vain muutamia Mannerheimin Seurahuoneella asumiseen liittyviä pikku yksityiskohtia.

Ennakoarviot, siitä, ettei Mikkelin joutuisi vihollisen ilmahyökkäysten kohteeksi, osoittautuivat täysin vääriksi. Mikkelisiin suoritettiin talvisodan aikana lukuisia ilma-

hyökkäyksiä, joista tuhoisin tapahtui Loppiaisaattona 5.1.1940. Kaupunkiin suoritettiin klo 10 - 13 välillä kaikkiaan viisi ilmahyökkäystä, joihin osalistui yhteensä yli 40 pommikonetta. Tuhot olivat valtavat. Pommituksissa kuoli 30 ihmistä ja loukkaantuneiden määrä oli suuri. Täysin tuhoutuneita rakennuksia oli 64 ja eri suuruisia vaurioita aiheutui 128 rakennukselle. Lähes kaikki kaupungin keskustan rakennukset tuhoutuivat tai vaurioituivat. Myös Seurahuone, jonne Mannerheim oli majoitettuna sai osumia ja syttyi palamaan. Palo saatiin tällä kertaa sammutetuksi, mutta Seurahuone tuhoutui täysin 2.3.1940 yöllä tehdyn lentohyökkäyksen aikana.

Ylipäällikö Mannerheimille sekä sodan operatiiviselle johdolle oli jo ennakoitua suunniteltu varasijoituspaike siltä varalta, jos johtaminen Mikkelin kaupungista kävisi vaikeaksi tai vaarantuisi. Varasijoituspaikeksi oli valittu Otavan Kansanopisto, joka sijaitsee n 13 kilometrin etäisyydellä Mikkelistä etelään Savon radan ja Lahden suuntaan johtavan maantien varrella.

Vuonna 1929 valmitunut Otavan Kansanopiston ns " Kivitalo " jonka toisessa kerroksessa Mannerheim asui.

Otavan Kansanopistolle oli jo joulukuun alkupäivinä sijoittuneet muutamia Päämajan osastoja mm koulutusosasto, propagandaosasto, topografikunta ja sotahistoriallinen toimisto. Edellä mainitsemani Mikkelin suurpommitus 5.1.1940 antoi aiheen siihen, että siirtosuunnitelma Otavaan toteutettiin.

Seuraavassa ote Päämajan sotapäiväkirjasta 5.1.1940.

"... ja samana iltana siirtyivät Ylipäällikkö ja jaosto III kaupungista 13 km. päässä olevaan Otavan Kansanopistoon ja seuraavina päivinä eräät muut osastot ja toimistot muille paikkakunnille kaupungin ympäristöön.... "

Muistan vielä hyvin tuon päivän tapahtumat, jotka toivat merkittäviä muutoksia myös perheemme elämään. vihollisen pommikonemuodostelmat toinen toisensa jälkeen jyrisivät kirkkaana pakkaspäivänä rautatien suunnassa kohti Mikkeliä. Pommituksen ryske ja lentokoneiden ulina

kuului aivan selvästi Otavaan saakka. Isäni oli suorittamassa sotapalvelustaan Mikkelin Suojeluskuntapiirin Esikunnassa samoin vanhin veljeni - vielä lukiolainen - oli suojeluskuntalaisena vartioimistehtävissä kaupungissa. Äitini ja me kotona olevat lapset vietimme sen päivän lähes kokonaan väestösuojaksi kunnostetussa kellarissa. Iltapäivällä tuli suojakellariimme eversti Salmio, joka toimi Otavaan jo aikaisemmin siirretyn koulutusosaston päällikkönä. Hän kertoi saaneensa Mikkelistä ilmoituksen siitä, että Mannerheim lähimpine apulaisineen siirtyy vielä samana iltana Otavan Kansanaopistolle. Hän mainitsi myös, että Mannerheimin käyttöön tulisi varata kodistamme muutamia huoneita. Äitini oli luonnollisesti hieman yllättynyt kuulemastaan, koska vanhemmilleni ei ollut aikaisemmin kerrottu suunnitelmasta sanaakaan. Hän kiiruhti heti -- ilmahälytyksestä huolimatta kotiapulaisemme kanssa valmistelemaan Mannerheimin käyttöön tulevia tiloja. Isäni työhuone varustettiin ylipäällikön työ- ja makuuhuoneeksi, lisäksi hänen käyttöönsä tuli kodistamme tilava ruokasali sekä eteishalli, johon majoittui Mannerheimin sotilaspalvelija. Salin nurkassa komeili vielä tuolloin suuri kattoon saakka ulottuva joulukuusi, joka neulasiaan karistellen siirrettiin viereiseen huoneeseen. Äitini oli menossa lakanakääröt kainalossa sijaamaan korkealle vieraallemme vuodetta, kun Mannerheim ryhdikkäänä, kannukset kilisten ja päivän sanomalehti kädessään astui huoneeseen. Tervehdittyään kohteliaasti lämpimällä kädenpuristuksella äitiäni hän sanoi: " valitan, että tulen näin häiritsemään teidän kotirauhaanne " Samalla hänen katseensa siirtyi äitini lottapuvun vasemman rintataskun yläpuolella olevaan kunniamerkkinauhariviin, jossa olivat mm vapaussodan ajoilta II lk:n vapaudenmitalin ja vapaussodan -sekä Tampereen valtauksen muistomitalien nauhat. Sitten hän jatkoi: " Mehän olemmekin vanhoja tuttuja vapaussodan ajoilta " Äitini totesi tämän jälkeen, että on suuri kunnia meidän perheellemme, kun saamme luovuttaa osan kodistamme näin korkean ja runsaasti arvostetun vieraan käyttöön. Senjälkeen hän jatkoi vuoteen sijausta. Mannerheim istui nojatuoliin ja alkoi keskustella Mikkelin pommituksista. Hän oli huolissaan siviiliväestön turvattomuudesta ja mainitsi mm, että Mikkelin kaupunki joutuu maksamaan kohtuuttoman suuret lunnaat vapautemme puolustamisesta.

Mannerheim suhtautui perheeseemme - niin vanhempiimme kuin meihin lapsiin - hienostuneen kohteliaasti. Hän kutsui joskus isäni huoneeseensa ja kertoi huolestuneena tapahtumista eri rintamalohkoilla. Muistan erään yksittäistapauksen, joka kuvaa Mannerheimin suhtautumista lapsiin, Hän oli eräänä päivänä menossa lounaalle, jonka hän nautti lähimpien apulaistensa kanssa niin sanotussa pienessä ruokasalissa, jossa normaaliaikoina ruokailivat opiston opettajat. Kulku-reitti sinne johti lottakanttiin kautta. Äitini oli tuolloin kantiinivuorossa ja oli ottanut sinne mukaansa hieman toisella kymmenellä olevan sisareni. Mannerheimin tullessa huoneeseen hän pysähtyi ja tervehti kädestä pitäen pikkutyttöä kysyen: " Onko sinun nimesi Leena " Kuultuaan vastauksen hän kääntyi takaisin, kävi huoneessaan ja palasi hetken kuluttua kädessään suuri suklaarasia jonka hän luovutti Leena sisarelle. Tämän kohteliaisuus ja huomaavaisuus

johtui siitä, että sisareni veivät Mannerheimin työpäydälle lähes päivittäin tuoreet valkoiset kukat. Muistan äitini sanoneen, että valkoisen kenraalin työpäydällä tulee aina olla valkoisia kukkia.

Kotime tilava ruokasali oli talvisodan aikaisten korkeantason neuvottelujen pitopaikka. Siellä käytiin kaikki tärkeimmät neuvottelut maan poliittisen ja sotilaallisen johdon ja Ylipäällikön kesken. Hieman ennen rauhantekoa vieraili Päämajassa myös ranskalais-englantilainen valtuuskunta neuvottelemassa mahdollisen aseellisen avun antamisesta Suomelle. Nämäkin historialliset neuvottelut käytiin lapsuuskotini tiloissa Otavassa.

Mannerheimin tulo opistolle aiheutti myös erinäisiä uusia turvallisuusjärjestelyjä. Niinkutsuttu " Kivitalo " jossa Mannerheim asui ja jossa toimi myös silloisen eversti Airon johtama jaosto III eli ylin operatiivinen johto, naamioitiin verkoilla ja kalkittiin valkoiseksi. Näillä toimenpiteillä pyrittiin estämään rakennuksen joutuminen lentohyökkäyksen kohteeksi.

" Kivitalo " naamioasussaan talvella 1940.

Rakennuksen pääoven molemmin puolin oli parivartio yötä päivää. Mieleeni on jäänyt vartioiden komeat lähes maahan asti ulottuvat sudennahkaturkit. Kansanopiston alueella liikkui myös useita kiertäviä vartiomiehiä. Lisäksi paikallisen komendantin käytössä oli vartiojoukkue lumipukuisia sotilaita, jotka hiihtivät jatkuvasti Otavan kylän keskustan ympäri. Kylän etelä- ja pohjoispuolella olevissa tienhaaroissa oli jatkuva vartiointi.

Koko kylä tiesi varmaan, että Mannerheim oli saapunut paikkakunnalle ja asui kansanopiston tiloissa. Kyläläisillä oli mahdollisuus myös nähdä jopa tavata Mannerheim, sillä hän hoiti terveyttään ulkoilemalla kiireittensä keskellä lähes päivittäin. Näillä kävelyretkillä hänellä oli aina rinnallaan joko adjutanttinsa silloinen majuri Grönvall tai joku muu hänelle läheinen korkeampi upseeri.

Kaksi siviilipukuista turvallisuusmiestä seurasi aina Ylipäällikköä varjon tavoin näillä kävelymatkoilla. Mannerheim tervehti kohteliaasti ja pysähtyi joskus keskustelemaan tiellä vastaan tulleen emännän tai isännän kanssa.

Myös vihollisen tiedustelupalvelu oli varmaan selvittänyt Mannerheimin muuton Mikkelistä Otavaan ja toimittanut tiedon toimeksiantajalleen. Tätä kuvaa se, että pieni maalaiskylä joutui talvisodan loppuaikana kaksi kertaa vihollisen lentohyökkäyksen kohteeksi. Ensimmäiseen ilmahyökkäykseen osallistuneet lentokoneet pudottivat pommitustensa noin kahden kilometrin etäisyydelle Otavan Kansanopistosta. Kaikki pommit putosivat Maatalousoppilaitoksen pelloille, eivätkä aiheuttaneet mitään vaurioita. Toinen pommitus tapahtui vain kaksi päivää ennen sodan päättymistä 11.3.1940 illalla, jolloin yksinäinen viholliskone pudotti kymmenkunta pommia,

Mannerheim palaamassa päivittäiseltä kävelyretkeltään esikuntaansa. Kuvassa vasemmalla Maija Leinonen ja oikealla tämän kirjoituksen kirjoittaja.

jotka tulivat noin 300 - 400 metrin etäisyydelle kansanopistosta. Nekään eivät aiheuttaneet mitään merkittäviä vaurioita eikä henkilövahinkoja.

Otavassa olonsa loppuaikoina Mannerheimille varattiin mahdollisuus yöpymiseen muuallakin kuin kansanopistolla. Tämä oli eräs Ylipäälikön turvallisuuteen tähtäävä toimenpide. Varapaikaksi oli valittu Otavan Saha Oy:n toimitusjohtajan Hjalmar Pölhön talo, joka sijaitsi noin neljän kilometrin etäisyydellä opistosta. Mannerheim käyttikin tätä yöpymismahdollisuutta joskus hyväkseen.

Mannerheim lähimpine miehineen siirtyi 5.3.1940 jälleen uuteen paikkaan. Se oli Mikkelin pohjoispuolella Juvalla oleva Inkilän kartano, josta hän johti runsaan viikon ajan sotatoimia kohti rauhaa, joka solmittiin Moskovassa 13.3.1940.

Olen halunnut käyttää sukulehtemme palstatilaa näinkin runsaasti kertoessani Mannerheimin olosta Otavassa maineikkaan talvisotamme aikana, sekä asumisesta vanhempieni Malla ja Antti Leinosen kodissa. Teen tämän siksi, koska aivan yleisesti luullaan, että lähes kaikki talvisodan Päämajan merkittävimmät upseerit vaikuttivat Mikkelin kaupungissa ja siellä myös tehtiin kaikki maamme tulevaisuuden kannalta tärkeimmät ratkaisut. Kun muistetaan, että talvisota alkoi 30.11.1939 ja päättyi 13.3.1940 niin tästä ajasta päivälleen kaksi kuukautta johdettiin Suomen kohtaloita Mikkelin maalaiskuntaan kuuluvasta Otavan kylästä ja tarkemmin kohdennettuna Otavan Kansanopistosta.

Mannerheim tutkii tilannekarttaa " Kivitalon " kolmannen kerroksen operaatiohuoneessa.

Suomen sodan 1941 - 45 ns jatkosodan Päämaja toimi myös Mikkeliissä ja sen lähiympäristössä. Tärkeimmät osastot sijoitettiin jälleen Keskuskansakoululle, missä oli myös nyt museoitu Mannerheimin työhuone. Mannerheim asui pääosan tämän sodan ajasta tuomiokirkon lähellä olevassa Graniittitaloksi kutsutussa talossa. Kesäisin hän asui myös Mikkelin Lääninsairaalan ylilääkäri Alfthanin huvilassa Saimaan rannalla sekä lyhyehköjä ajanjaksoja eri hotelleissa Mikkeliissä. Sodan loppuaikoina Mannerheim asui kaupungin ulkopuolella sijaitsevassa Sairilan kartanossa.

Kirjoitukseni lopuksi haluan vielä kertoa eräästä tapauksesta, joka liittyy läheisesti Mannerheimiin ja vanhempiini. Jatkosodan ensimmäisenä kesänä 1941 soitti Mannerheimin adjutantti, nyt everstiluutnantiksi ylennyt Grönvall, isälleni Antti Leinoselle ja tiedusteli tapaamismahdollisuutta Otavassa. Hän kertoi edelleen, että hänellä olisi isälleni terveisiä Ylipäälliköltä. Sovittuna päivänä ja aikana Grönvall saapui kotiimme kainalossaa kaksi suurikokoista kirjaa. Ne olivat " matka Aasian halki " kirjan I ja II osa. Grönvall luovutti ne isälleni ja esitti samalla Mannerheimin henkilökohtaiset terveiset. Kirjan I:n osan alkulehdelle on kirjan tekijä ja lahjoittaja kirjoittanut omakätisen muistokirjoituksen.

Kansanopiston johtaja A. Leinoselle.

Muistoksi sotatavasta 1939-40.

Mannerheim

Vanhempieni kuoltua olen saanut ainutlaatuiset kirjat perinnönjaossa haltuuni. Ne komeilevat nyt kirjahyllyni ehdottomasti arvokkaimpina teoksina ja siirtyvät toivon mukaan sukumme historiallisena perintönä sukupolvelta toiselle. Kirjojen arvokkuutta lisää vielä se seikka, että Mannerheim on viimeistellyt nämä teoksensa isäni kirjoituspöydän ääressä. Kirjan alussa " Lukijalle " - kappaleessa on nimittäin seuraavanlainen päiväys: " Suomen Armeijan Päämajassa helmikuussa 1940 " G. Mannerheim.

Everstiluutnantti Grönvallin vieraillessa lapsuudenkodissani oli kesä kauneimmillaan ja puutarhan kukkien kirjo parhaimmillaan. Sillä aikaa, kun Grönvall ja isäni keskustelivat ajankohtaisista asioista, riensi äitini puutarhaan ja keräsi sieltä suuren kauniin kukkakimpun vaaleansinisiä lemmikkejä ja pyysi, että Grönvall toimittaisi ne Mannerheimin työpöydälle, Näin tapahtuikin ja kun Mannerheim oli saanut kuulla, kuka oli kukkien lähettäjä, ei kulunut kuin muutama päivä, kun äitini sai Mannerheimilta omakätisesti kirjoitetun kiitoskortin.

Kaikki tämä osoittaa, että Suomen Marsalkka Carl Gustaf Emil Mannerheim oli sekä suuri sotapäällikkö että valtiomies, mutta myös erittäin hieno ja sydämellinen ihminen.

Lehtemme numerossa 2/92 olleen kirjoituksen loppuosa.

TUKIMATERIAALI ELI INSERTIT

Ohjelman elävöittämiseksi kannattaa ottaa mukaan muitakin kuin kertojaa esittäviä kuvia, olkoonpa hän kuinka suloinen tai arvovaltainen tahansa.

Tällaisia tukikuvia ja tehosteita ovat sukuvalokuvat, taulut, erilliset äänitteet, kaitafilmit, sukuesineet, paikat, rakennukset ja huonemiljööt.

Ja nyt vähän tarkemmin tuosta edellä mainitusta koostamistyöstä.

KOOSTAMINEN ELI EDITOINTI

Kuvaustilanteen päätyttyä kuvaajalla on nauhurissaan tuntikaupalla raakamateriaalia lukuisissa kaseteissa.

Ohjelman koostamista varten hankkiudutaan video-editointipaikkaan, missä on käytettävissä kaksi videonauhuria ja sama kamera, jolla raakamateriaali on kuvattu.

Yhdestä nauhurista, jota sanotaan antavaksi, kopioidaan otoksia halutussa järjestyksessä ja halutun pituisina toiselle, ottavalle nauhurille.

Lopullinen sukuvideo koostuu ottavan nauhurin aluksi tyhjälle kasetille.

Kuvaajalla on myös mahdollisuus kopioida uutta kuvaa suoraan kamerasta, joka kuvaa esimerkiksi vanhaa sukuvalokuvaa videolle valmiina olevan kerronnan päälle.

Tuloksena on kertojan ääni, mutta nyt kuvassa onkin tuo valokuva eikä kertoja itse.

Ääninauhurista voi ottaa mukaan kauankin sitten äänitettyjä puhetta, laulua tai runonlausuntaa ja rikastuttaa sillä sukuvideon jotakin kohtaa.

Lopullisena tuloksena on ihan oikea TV-ohjelman tapainen sukuvideo, josta jokainen voi tilata kopioita omaan käyttöönsä.

Video on enemmän kuin nykyajan kirjoituskone. Se on näyttökone, jonka käyttäminen vaatii vain normaalia kaitafilmaustaitoa ja sukurakkautta.

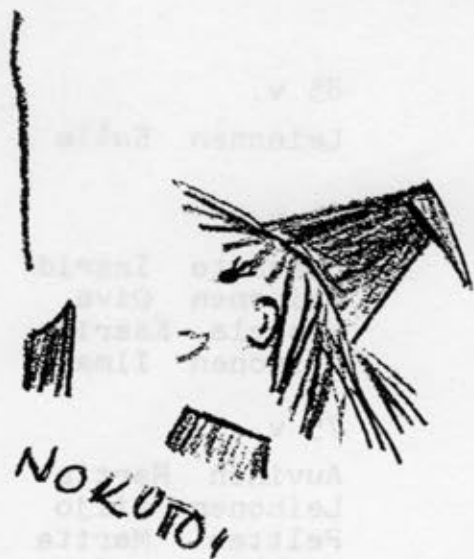
Vanhoista kaitafilmeistä voi saada sukuvideota elävöittävästä kuvamateriaalista.

Tässä on kirjoittaja isoisänsä sylissä 30-luvulla.

Kaitafilmin kuvasi kirjoittajan isä Väinö Tuomisaari

ENTIEDÄ

LENTÄVÄ KALA-
KUKKO

Kotimatalla

Tämä rauhaton matkamies etsii äitiään. Äidin pää näkyy kuvassa. Voitko löytää?

MERKKIPÄIVÄLUETTELO

85 v.

Leinonen Kalle	Raivio	3.	8. 1993
----------------	--------	----	---------

80 v.

Saaristo Ingrid	Perniö	29.	4. 1993
Leinonen Oiva	Siikainen	13.	9. 1993
Vasarla Kaarina	Espoo	27.	9. 1993
Leinonen Ilmari	Kestilä	6.	10. 1993

75 v.

Auvinen Martta	Temmes	24.	2. 1993
Leinonen Viljo	Oulu	10.	4. 1993
Pelttari Martta	Pudasjärvi	25.	4. 1993
Kärkkäinen Anna	Kajaani	24.	6. 1993
Pelttari Pekka	Pudasjärvi	26.	11. 1993

70 v.

Sorjonen Elma Maria	Juuka	30.	1. 1993
Karppinen Aino Alma	Temmes	19.	2. 1993
Niemelä Tyyne	Sanginkylä	5.	3. 1993
Häikiö Kaarlo	Oulu	6.	3. 1993
Leinonen Maria Elisabet	Mikkeli	28.	3. 1993
Hietamäki Bertta	Vaasa	19.	6. 1993
Valtanen Veikko	Puolanka	2.	7. 1993
Aromaa Sirkku	Jyväskylä	18.	9. 1993
Leinonen Pauli Arvid	Sotkamo	29.	10. 1993
Leinonen Leonard	Pulkkila	18.	12. 1993

65 v.

Leinonen Timo	Melalahti	23.	2. 1993
Leinonen Aino	Kemi	30.	5. 1993
Leinonen Vilho	Klaukkala	30.	5. 1993
Manner Helvi	Kajaani	1.	6. 1993
Reinikka Maria	Kajaani	22.	7. 1993
Järviluoto Edith Pauliina	Joensuu	20.	9. 1993

60 v.

Pitkäkoski Elsa	Hyllykallio	15.	3. 1993
Jäppinen Maija-Liisa	Imatra	7.	7. 1993
Leinonen Lauri Olavi	Helsinki	19.	8. 1993
Tuulos Kirsti Orvokki	Oulu	25.	8. 1993
Nevala Raili	Mankila	5.	10. 1993
Leinonen Pentti	Melalahti	16.	10. 1993

50 v.

Salmi Anna-Liisa	Valkeakoski	12.	2. 1993
Pehkonen Terttu	Kajaani	14.	3. 1993
Seilonen Raija Kaarina	Oulu	7.	4. 1993
Lakner Terttu	Espoo	10.	4. 1993
Kujala Pekka	Oulu	4.	5. 1993
Leinonen Tuomas Antero	Kello	8.	7. 1993
Leinonen Yrjö	Oulu	17.	9. 1993
Eerikäinen Inkeri	Anttola	14.	10. 1993
Leinonen Liisa	Oulu	19.	10. 1993

ELSA SORSA os. LEINONEN 90-vuotiaana 4.1. 1993 Tampereella
JA ONNITTELIJAT

LEINOSEN SUKUSEURAN OSOITTEITA.

HALLITUS

Esimies: Juuso Häikiö, Kauppakau 22 A 6 70100 Kuopio
puh 971- 2612992
Varaesimies: Tatu Leinonen, Matemaatikonk. 6 90570 Oulu
puh 981-554 6665.
Jäsenet: Pekka Honka, Lattapojantie 8 90650 Oulu
puh 981-5303424.
Jorma Leinonen Kiehimäntie 7 88300 Paltamo
puh 986-71 315.
Merja Kääriäinen, Hindriikanpolku 4 01900
Nurmijärvi puh 90-208 387.
Juhani Leinonen, Hauenkalliontie 6 A 02170 Espoo
puh 90-4524272.
Tapio Leinonen, Haajainen 74590 Kurenpolvi
puh 977-40 125.
Tauno Leinonen, Vainiontie 26 91500 Muhos
puh 981-533 2362
Eila Räisänen, Kaivoskuja 10 02730 Espoo
puh 90-846 487.
Ingrid Saaristo, 25500 Perniö puh 924-57 875.
Martti Siira, Ruiskukantie 15 B 31 90580 Oulu
puh 981-366 922.

TOIMIHENKILÖITÄ

Sihteeri: Eila Räisänen Kaivoskuja 10 02730 Espoo
puh 90-846 487
Arkistonhoitaja: Tapio Leinonen, Keskustie 4 92700 Kestilä
puh 985-31 110.
Taloudenhoitaja: Antero Leinonen, Revontie 1 90830
Haukipudas puh: työ 981-472 094 k.981-402 735.
Tilintarkastajat: Yrjö Leinonen Tornionk. 82 94200 Kemi
puh 9698-62766 ja
Yrjö Leinonen, Neilikkatie 13 as 4 90850 Oulu
Varatilintarkastajat: Paavo Leinonen, Luokotie 1 as 8
90530 Oulu puh 981-34 2459 ja
Paavo Blomqvist, Pappilanniemi 87850 Paltaniemi.

SUKULEHDEN TOIMITUS

Työryhmä: Eila ja Seppo Räisänen, Kaivoskuja 10 02730
Espoo puh 90-846 487, fax 90-852 1470 sekä Juha-
ni Leinonen, Hauenkalliontie 6 A 02170 Espoo
puh 90-452 4272
Avustajat: Kaikki Leinosen suvun jäsenet.

LEHDEN TARKOITUS

Seuran sääntöjen 3 kohdan mukaisesti toimia yhdys-
siteenä suvun jäsenten välillä julkaisemalla kir-
joituksia, kuvia ja tietoja suvun historiasta ja
nykyisyydestä.

SUKUSEURAN PANKKIYHTEYS

SYP/ Haukipudas tili no 232118 - 2343.

LEHDEN PAINOSMAARA

600 kpl. Seitsemäs vuosikerta. ISSN 0786 - 2679.

ETUSIVU

Tekstit: Raili Salo, Oulu.